

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΗΛΕΙΑΣ
ΔΗΜΟΣ ΗΛΙΔΑΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ**

ΑΝΑΡΤΗΤΕΟ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

Αριθμός Απόφασης 241/2019

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Από το Πρακτικό 28/29-10-2019 της τακτικής συνεδρίασης της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου Ήλιδας.

ΘΕΜΑ: «Γνωμοδότηση για την άσκηση ένδικων μεσών κατά της υπ'αριθμ. Α388/2019 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αμαλιάδας».

Στην Αμαλιάδα, σήμερα 29-10-2019, ημέρα Τρίτη και ώρα 11:00π.μ., στο Λαζαράκειο Δημοτικό Κατάστημα Αμαλιάδας στην αίθουσα συνεδριάσεων της Οικονομικής Επιτροπής, συνήλθε σε τακτική συνεδρίαση η Οικονομική Επιτροπή, ύστερα από τη με αριθμό 22581/28/25-10-2019 έγγραφη πρόσκληση του Προέδρου, που εκδόθηκε και επιδόθηκε νόμιμα στα μέλη της, σύμφωνα με το άρθρο 75 του Ν.3852/10.

Στη συνεδρίαση αυτή ήταν:

ΠΑΡΟΝΤΕΣ

1. Ζαχαρόπουλος Βασίλειος- Πρόεδρος.
2. Παπαδόπουλος Βασίλειος - Αν/δρος (Αντιδήμαρχος).
3. Χριστοφόρου Ευάγγελος - Μέλος (Αντιδήμαρχος).
4. Αστερήs Ευγένιος - Μέλος.
5. Αμπού Χάντμπα Μισέλ - Μέλος.
6. Αναγνωστόπουλος Κωνσταντίνος - Μέλος.
7. Χριστοδουλόπουλος Χρήστος - Μέλος.

ΑΠΟΝΤΕΣ

1. Νικολόπουλος Χρήστος - Μέλος.
2. Σταυροπούλου Γιαννούλα - Μέλος.

Αφού διαπιστώθηκε ότι υπάρχει νόμιμη απαρτία, δεδομένου ότι σε σύνολο εννέα (9) μελών βρέθηκαν παρόντα επτά (7) μέλη και απόντα δυο (2) μέλη, ο Πρόεδρος κ. Ζαχαρόπουλος Βασίλειος κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης. Τα πρακτικά τηρήθηκαν από το δημοτικό υπάλληλο κ. Ρούτση Χρήστο.

Στη συνέχεια της συνεδρίασης ο Πρόεδρος εισηγούμενος το 11^ο θέμα της ημερήσιας διάταξης ανέφερε τα εξής:

Θέτω υπόψη σας την από 24/10/2019 γνωμοδότηση της δικηγόρου του Δήμου κ. Θεοδωροπούλου Ειρήνης στην οποία αναφέρονται τα εξής:

«ΘΕΜΑ: ΑΣΚΗΣΗ ΕΝΔΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΥΠ'ΑΡΙΘΜ. Α388/2019 ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΟΥ ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΜΑΛΙΑΔΑΣ.

Με την υπ'αριθμ. Α388/2019 απόφαση του, το Μονομελές Διοικητικό Πρωτοδικείο Πύργου δέχτηκε την προσφυγή του Κωνσταντίνου Ψυχογιού, κατοίκου Κουρούτας Αμαλιάδας, ακύρωσε την εγγραφή του στους βεβαιωτικούς καταλόγους του Δήμου Ήλιδας για τα έτη 2006, 2007 και 2008 και απήλλαξε αυτόν από το δημοτικό τέλος του άρθρου 20 του ν. 2539/1997 και το ισόποσο πρόστιμο που είχε επιβληθεί εις βάρος του.

Πράγματι, στο άρθρο 20 του ν. 2539/1997 ορίζεται ότι: « Επιβάλλεται υπέρ των δήμων και κοινοτήτων στην περιφέρεια των οποίων ισχύει το σύστημα του αντικειμενικού προσδιορισμού της αξίας των ακινήτων, τέλος σε ποσοστό δύο τοις εκατό (2%) στα ακαθάριστα έσοδα των: α) κάθε είδους, μορφής και ονομασίας καταστημάτων στα οποία πωλούνται για κατανάλωση εντός του καταστήματος ή σε πακέτο, φαγητά, ποτά, καφές, αναψυκτικά, γαλακτοκομικά προϊόντα και γλυκίσματα, εφόσον κατά την άδεια που έχει εκδοθεί, διαθέτουν πάγκους ή τραπεζοκαθίσματα εντός

ή και εκτός του καταστήματος, β) ζυθοπωλείων και μπαρ ανεξαρτήτως ιδιαίτερης ονομασίας και κατηγορίας, γ) καντινών.

Στο ανωτέρω τέλος υπάγονται και τα κέντρα διασκέδασης και τα καταστήματα των πιο πάνω περιπτώσεων που λειτουργούν μέσα σε ξενοδοχειακές επιχειρήσεις κάθε λειτουργικής μορφής και κατηγορίας, καθώς και τα οργανωμένα τμήματα των SUPER MARKETS, στα οποία πωλούνται έτοιμα φαγητά. Προκειμένου για νυχτερινά κέντρα, αίθουσες χορού και άλλα καταστήματα με ποτά και θέαμα, καφωδεία, κέντρα διασκέδασης (καμπαρέ, νάιτ κλαμπ, κοσμικές ταβέρνες, μπουάτ) και χορευτικά κέντρα με μουσική, το ανωτέρω τέλος επιβάλλεται σε ποσοστό πέντε τοις εκατό (5%). Στους δήμους και στις κοινότητες στην περιοχή των οποίων δεν ισχύει το σύστημα του αντικειμενικού προσδιορισμού της αξίας των ακινήτων, το ανωτέρω τέλος μπορεί να επιβάλλεται με απόφαση του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου. Αν σε τμήμα δήμου ή κοινότητας ισχύει το σύστημα αντικειμενικού προσδιορισμού της αξίας των ακινήτων ειδικά και μόνο για το τμήμα αυτό εφαρμόζεται η διάταξη του πρώτου εδαφίου του παρόντος άρθρου. Το ανωτέρω τέλος μπορεί να επιβάλλεται με απόφαση του δημοτικού και κοινοτικού συμβουλίου και στις παρακάτω κατηγορίες καταστημάτων:

α. Τουριστικών ειδών.

β. Ειδών λαϊκής τέχνης.

γ. Ενθυμίων και δώρων.

δ. Ενοικιάσεως σκαφών αναψυχής τοπικού χαρακτήρα, θαλάσσιων ποδηλάτων, ιστιοσανίδων, ειδών χρησιμοποιούμενων στην παραλία.

ε. Ειδών που χρησιμοποιούνται στη θάλασσα από τους λουόμενους.

στ. Ειδών "σπορ", "σκι" και "ορειβασίας"

ζ. Σχολών εκμάθησης θαλάσσιων σπορ.

η. Ενοικιάσεις αυτοκινήτων, μοτοποδηλάτων και ποδηλάτων.

Το τέλος βαρύνει τον πελάτη και αναγράφεται ξεχωριστά στα εκδιδόμενα κατά τις κείμενες διατάξεις στοιχεία, εισπράττεται δε από αυτόν που εκδίδει το λογαριασμό, ο οποίος υποχρεούται να το καταβάλει στο οικείο δημόσιο ή δημοτικό ταμείο υπέρ του δικαιούχου δήμου ή κοινότητας.»

Η επιβολή του ανωτέρω δημοτικού τέλους για περιοχές εκτός αντικειμενικού συστήματος όμως γίνεται με απόφαση του δημοτικού συμβουλίου του Δήμου, ως άλλωστε συνέβη και στη παρούσα περίπτωση, οπότε και τυγχάνει εφαρμογής το άρθρο 66 του β.δ. της 24-9/20-10-1958 (Περί κωδικοποίησεως εις ενιαίον κείμενον Νόμου των ισχυουσών διατάξεων περί των προσόδων των δήμων και κοινοτήτων). Το εν λόγω άρθρο προβλέπει ότι: «Αι αποφάσεις των Δημοτικών και Κοινοτικών Συμβουλίων περί επιβολής φόρου, τελών, δικαιωμάτων, εισφορών και προσωπικής εργασίας, εφ' όσον δεν ρυθμίζονται άλλως τα της δημοσιεύσεως αυτών, δημοσιεύονται εντός 5 ημερών από της ημέρας λήψεως αυτών προκειμένου περί Δήμων παρά την είσοδον του Δημαρχιακού Καταστήματος και εν περιλήψει δια μιας των εν τω Δήμω εκδιδομένων ημερησίων εφημερίδων, μη υπαρχούσης δε τοιαύτης παρά την είσοδον των εκκλησιών του Δήμου ή και των συνοικισμών αυτού, προκειμένου δε περί Κοινοτήτων παρά την είσοδον του Κοινοτικού Καταστήματος και των εκκλησιών της Κοινότητος και των συνοικισμών αυτής. Η τοιχοκόλλησις αποδεικνύεται δι' αποδεικτικού συντασσομένου και υπογραφομένου παρά του ενεργήσαντος ταύτην και δύο μαρτύρων (...).».

Από τις πιο πάνω διατάξεις προκύπτει ότι η δημοσίευση των κανονιστικών αποφάσεων των δημοτικών και κοινοτικών συμβουλίων για την επιβολή φόρων, τελών κ.λπ. διέπεται αποκλειστικώς από τις διατάξεις του άρθρου 66 του β.δ. της 24,9/20.10.1958, οι οποίες, ως ειδικές, δεν καταργήθηκαν από τις μεταγενέστερες διατάξεις του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα (άρθρο 96 § 6 του π.δ. 410/1995), με τις οποίες ρυθμίζονται γενικώς τα σχετικά με τη δημοσίευση των λοιπών κανονιστικών και ατομικών αποφάσεων των δημοτικών και κοινοτικών συμβουλίων. Κατά την έννοια δε των διατάξεων του άρθρου 66 του β.δ. της 24.9/20.10.1958, για να αποκτήσουν νόμιμη υπόσταση οι κανονιστικές αποφάσεις των δημοτικών συμβουλίων απαιτείται, ως συστατικός τύπος, δημοσίευσή τους, η οποία συντελείται με την τοιχοκόλληση ολόκληρου του κειμένου τους στο δημοτικό κατάστημα, παρουσία δύο μαρτύρων οι οποίοι συνυπογράφουν το αποδεικτικό δημοσίευσης. Η κατά τον πιο πάνω τρόπο δημοσίευση των αποφάσεων αυτών των δημοτικών και κοινοτικών συμβουλίων συνιστά πρόσφορο τρόπο γνωστοποίησης του περιεχομένου τους γι' αυτούς τους οποίους αφορούν οι

ανωτέρω αποφάσεις. Εάν δεν λάβει χώρα δημοσίευση σύμφωνα με τα ανωτέρω προεκτεθέντα (τοιχοκόλληση ολόκληρου του κειμένου της απόφασης + συνυπογραφή από 2 μάρτυρες), η κανονιστική πράξη (απόφαση του Δήμου) είναι ανυπόστατη και δεν παράγει έννομα αποτελέσματα.

Στην υπό κρίση περίπτωση, όπως προκύπτει από το αποδεικτικό τοιχοκόλλησης, η απόφαση με αριθμό 111/1998 του Δημοτικού Συμβουλίου είχε τοιχοκολληθεί στο δημοτικό κατάστημα Αμαλιάδας, ωστόσο καθίσταται ανέφικτος ο έλεγχος περί της πλήρωσης ή μη της προϋπόθεσης της παρουσίας δύο μαρτύρων κατά την τοιχοκόλληση, όπως ο νόμος ορίζει, αφού στο αποδεικτικό τοιχοκόλλησης παρατίθενται δύο υπογραφές (μονογραφές), εκ των οποίων δεν προκύπτει η ταυτότητα του κάθε μάρτυρα. Παράλληλα, πουθενά δεν αναγράφεται το κύριο όνομα και το επώνυμο του κάθε μάρτυρα, ούτε στο κείμενο του αποδεικτικού αυτού, ούτε παραπλεύρως των μονογραφών. Υπό αυτά τα δεδομένα, διαφαίνεται ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις σύννομης δημοσίευσης της απόφασης του δημοτικού συμβουλίου. Καθώς μάλιστα το ίδιο το γράμμα το νόμου δεν διαχωρίζει τι θα συμβεί στην περίπτωση που δεν μπορεί να εξακριβωθεί και να ελεγχθεί η παρουσία των μαρτύρων κατά την τοιχοκόλληση, το Συμβούλιο Επικρατείας (ΣτΕ) έρχεται να «φωτήσει» το ζήτημα. Το Ανώτατο αυτό Δικαστήριο κατά πάγια νομολογία του έχει αποφανθεί σε όμοιες περιπτώσεις, όπου έχουν λάβει χώρα αντίστοιχα περιστατικά, ότι η προσβαλλόμενη κανονιστική πράξη, που δεν έχει δημοσιευθεί προσηκόντως, είναι ανυπόστατη, για το λόγο, δε, αυτό, ο οποίος λαμβάνεται υπόψη αυτεπαγγέλτως, θα έπρεπε να ακυρωθεί.

Ενδεικτικά αναφέρονται η υπ' αριθμ. 1808/2012 απόφαση του Συμβουλίου Επικρατείας, στην οποία το Δικαστήριο έκρινε ότι «..αποδεικτικό κάτω από τις λέξεις «οι μάρτυρες» έχουν τεθεί δύο δυσανάγνωστες, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, υπογραφές, ενώ τα κύρια ονόματα και τα επώνυμα των εν λόγω μαρτύρων ούτε στο κείμενο του αποδεικτικού αυτού ούτε παραπλεύρως των υπογραφών αναγράφονται (ΣτΕ 24/1989, 248, 1658/1997, 3502/2000, 279/2002, 1495/2003, 2539-40, 3274/2004, 164/2006, 2450/2007 κ.α., βλ. όμως ΣτΕ 3514/2006). Εξάλλου, με την 763/13-12-2007 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Ρεθύμνης εγκρίθηκε η έκδοση τοπικής κανονιστικής απόφασης και εκδόθηκε τέτοια - η 35/07/31-1-2008 του αυτού δημοτικού συμβουλίου- προς «συμπλήρωση» της αιτιολογίας της προσβαλλόμενης απόφασης. Αμφότερες, όμως, οι εν λόγω αποφάσεις δεν έχουν ομοίως αποκτήσει νόμιμη υπόσταση, δεδομένου ότι ούτε ως προς αυτές τηρήθηκαν οι πιο πάνω διατυπώσεις του άρθρου 66 του β.δ. της 24.9/20.10.1958, ούτε, άλλωστε, των μνημονευόμενων σ' αυτές διατάξεων, ήδη κατά τον κρίσιμο χρόνο, των άρθρων 79 παρ. 4 και 284 παρ. 2 του ν. 3463/2006 (Α' 114, Κώδικας Δήμων και Κοινοτήτων) ως προς τη δημοσίευσή τους. Και τούτο, διότι στα οικεία από 17-12-2007 και 31-1-2008 αποδεικτικά τοιχοκόλλησης του αυτού προαναφερθέντος κλητήρα, βεβαιώνεται ότι αυτός τοιχοκόλλησε κατά τις πιο πάνω ημερομηνίες «στην θύρα του Δημοτικού Καταστήματος μετά από εντολή του κ. Δημάρχου» την 763/07 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου Ρεθύμνης και την 35/2007 τοπική κανονιστική απόφαση αυτού, αντιστοίχως, αλλά τα εν λόγω αποδεικτικά πάσχουν την αυτή προπεριγραφείσα πλημμέλεια, ήτοι κάτω από τις λέξεις «οι μάρτυρες» έχουν τεθεί δύο δυσανάγνωστες, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, υπογραφές, χωρίς τα σχετικά κύρια ονόματα και επώνυμα να αναγράφονται ούτε στο κείμενο των αποδεικτικών αυτών ούτε παραπλεύρως των υπογραφών. Υπό τα δεδομένα αυτά, και σύμφωνα με τα εκτεθέντα στην προηγούμενη σκέψη, η προσβαλλόμενη κανονιστική πράξη, που δεν έχει δημοσιευθεί προσηκόντως, είναι ανυπόστατη, για το λόγο, δε, αυτό, ο οποίος λαμβάνεται υπόψη αυτεπαγγέλτως, θα έπρεπε να ακυρωθεί (ΣΕ 87/2011 Ολομ., 633, 3720/2011) χωρίς λόγω του ανυποστάτου αυτής να τίθεται θέμα προθεσμίας άσκησης της κρινόμενης αίτησης, όπως αβασίμως προβάλλει ο καθ' ου δήμος (ΣΕ 1152/1999, 2759/2003, 2103/2006, 1627/2010, 1219/2011 κ.α.)..», καθώς και η υπ' αριθμ. 2450/2007 του Συμβουλίου Επικρατείας, με την οποία το Δικαστήριο απεφάνθη ότι «..η προσβαλλόμενη υπ' αριθ. 280/2005 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Λαυρεωτικής δεν απέκτησε νόμιμη υπόσταση, δεδομένου ότι δεν τηρήθηκαν οι διατυπώσεις που απαιτούνται από τις παρατιθέμενες στην υπ' αριθ. 5 σκέψη, διατάξεις του άρθρου 66 του β.δ. της 24.9/20.10.1958, ως προς τη δημοσίευση της εν λόγω κανονιστικής απόφασης. Ειδικότερα, στο οικείο από 30-11-2005 αποδεικτικό βεβαιώνεται ότι αυτή «τοιχοκολλήθηκε» στο δημοτικό κατάστημα του Δήμου Λαυρεωτικής αλλά στο ίδιο αποδεικτικό κάτω από τις λέξεις «οι μάρτυρες» έχουν τεθεί δύο δυσανάγνωστες υπογραφές, τα κύρια ονόματα και τα επώνυμα, όμως, των εν λόγω μαρτύρων ούτε στο κείμενο του αποδεικτικού αυτού ούτε παραπλεύρως των υπογραφών αναγράφονται (ΣΕ 3502/2000, 279/2002, 2539-40, 3274/2004 κ.α.). Επομένως, πρέπει να απορριφθεί η κρινόμενη αίτηση ως απαράδεκτη κατά το μέρος που στρέφεται κατά του κανονιστικού μέρους της

προσβαλλομένης υπ' αριθ. 280/2005 αποφάσεως του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Λαυρεωτικής...».

Ως εκ τούτου, η υπό κρίση περίπτωση της ύπαρξης δυσανάγνωστων μονογραφών θα πρέπει να εξομοιωθεί με την περίπτωση εκείνη που στο σώμα του αποδεικτικού ουδόλως υπάρχει υπογραφή μάρτυρος, και επομένως η εν λόγω κανονιστική πράξη με αριθμό 111/1998 καθίσταται ανυπόστατη (ενδεικτικά ΣτΕ 960/2012, 2877/2009, 1726/2008, 2025/2008, 2026/2008, 2029/2008 κ.ά., ΝΟΜΟΣ).

Εν κατακλείδι, ορθώς έκρινε το Μονομελές Διοικητικό Πρωτοδικείου Πύργου και προχώρησε στην απαλλαγή του προσφεύγοντος από τα δημοτικά τέλη του άρθρου 20 του ν. 2539/1997 και τα ισόποσα πρόστιμα που είχαν επιβληθεί σε αυτόν, αφού η απόφαση του δημοτικού καταλόγου στην οποία στηρίζονταν ήταν ανυπόστατη, όπως ανωτέρω εκτέθηκε, δεν παράγει έννομα αποτελέσματα και δεν συνιστάται η προσβολή της με άσκηση κάποιου ενδίκου μέσου (έφεση).

Η Οικονομική επιτροπή αφού άκουσε την εισήγηση του Προέδρου και αφού έλαβε υπόψη της τα ανωτέρω, τις διατάξεις του Ν. 3463/06, το άρθρο 72 του ν.3852/10, το άρθρο 3 του ν. 4623/2019, μετά από διαλογική συζήτηση,

Αποφασίζει ομόφωνα

1. Κάνει δεκτή την από 24/10/2019 γνωμοδότηση της δικηγόρου του Δήμου κ. Θεοδωροπούλου Ειρήνης.
2. Τη μη άσκηση ενδίκου μέσου (έφεση) κατά της υπ'αριθμ. Α388/2019 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αμαλιάδας.

Η απόφαση αυτή πήρε αύξοντα αριθμό 241/2019

Μετά την εξάντληση των θεμάτων λύθηκε η σημερινή συνεδρίαση.
Κατόπιν συντάχθηκε το πρακτικό αυτό και υπογράφηκε όπως παρακάτω:

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Αμαλιάδα 29-10-2019
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ